

INTER tam multa scribendi argumenta, & genera, uidelicet Rationale, Artificiale, Historicum, Glossematicum, rerumq; omnigenum communes locos & status, haud scio, an ullum molestius extet, quam Lexicorum commentarios scribere. Nam tot uocum syluas & turbas, seriatim in suas classes digerere, præterquam, quod res est, immensum laboris, tum tedij, etiam magistrum requirit, in bonorum scriptorum lectio-
ne diligenter uersatum, exercitatumq; maxime qui unius peculiariter disciplinæ uocula uelit examissim inquirere. Facile enim est, uel mediocriter erudito, de re quauis nugari quippiam. scribimus enim, inquit Poeta, poemata passim indocti, doctiq; glossariorumq; & hypomnematarum *πλείσς καλλιπυρίων*. At res ipsas scite, apposite, designateq; efferre, atq; ad Polycleti, quod dicitur, regulam exprimere, hoc opus, hic labor est. uix em̄ protritissima quæq; suis recte proferimus uocabulis: tantū abest, ut disciplinarum genuinas uoces, synceras habeamus. Accedit studiorum præmium, gloria, & immortale nomen, quod ex nullis lucubrationibus paratur minus: cum nullum maiori constet molestia. Id quod in causa esse reor, quod hodie tam pauci in ea palestra sese exercent, cum alioqui plures scribendi libros, ut inquit Solomon, nullus sit finis. Vnde sæpe mecum cogitauit, posse succurri huic malo, si doctissimi aliquot uiri, & idioma-
tum, rerumq; adprime periti, huiusmodi aliquod consilium ineant inter se, ut quilibet suæ disciplinæ uocabula emuncte restitueret, atq; conscriberet. Deinde singulis conge-
stis in ordinem, a primis statim rudimentis huiusmodi iuuenibus memoriæ mandan-
da traderentur: ut explosis semel sordidis ac coquinarijs illis, pura, ac natia potius im-
biberent. Sed id aliarum artium studiosi aliquando uiderint. Certe in re Medica, ueteris
Pandectarij errata tam manifestaria sunt, ut prorsus perspecta nemini non sint, nisi qui
sanæ eruditionis, ac ueterum scriptorum nihil unquam attigit. In quo tertia fere sem-
per dictio corrupta, uitiataq; aut certe barbara, obsoleta, uel exotica est. Nec paulo di-
uersa omnia, ab Magorum & Necromanticorum præstigijs nomenclaturis, ut nesci-
as, rerumne, an malorum potius demoniorum sint nomina. Nec me fugit, clarissimum
uirum Leonardum Fuchsum, nouas huiusmodi Pandectas moliri. sic enim in cōmen-
tarijs suis de Erratis Medicorū palam pollicetur, atq; ni fallor, annus iam agitur quin-
tus: nec ullum librum unq; expectauit auidius. Verum cum ille hætenus non prodit,
uisum est aliquo modo præludere: non tam ut homini doctissimo calcar impungerem,
quam ut morem quoq; gererem amicis meis, qui sine intermissione mihi molesti esse
non desinunt, uel *ἀρχὴ κόρη*. Quomodo autem comportauerimus uolumen, paucis ac-
cipe. Est is mihi mos, ut inter legendum punctim singula animaduertam, nihil conui-
ueam, quod modo alicuius uidetur esse frugi, singula in suos ordines conscribam. ut de
re qualibet scire aliquid uolenti, ex promptu id mihi suppeditent opistographi. Quod
dum annis aliquot facio, ex historijs medicinalibus primum, Medicorum Cathalogū
concinnaui: ex gnomis, medicinales Theses: ex uocabulis præsens Lexicon: ex re-
rum simplicium uestigatione, Latina & Germanica Herbaria. Restant morborum o-
mnium Methodi. Ad postremum in omnes idoneos ac ueteres Medicos Index: quæ
suo quoq; tempore dabimus. Tu interim Lector candide, ijsce fruerere felicius, atq; uale.
Berne, 11. Februarij, Anno. M. D. XXXIII.